

DØD – HØRT i eksil på HAUT

HØRT er en forening, der skaber sanselige samtalemetoder, som gør det lettere tilgængeligt at involvere sig i svære tematikker. Med DØD er formålet at udforske danskernes forhold til døden – på en eksplorativ, tillidsskabende og sanselig måde.

Når vi ønsker at udforske døden, er det fordi vi selv oplever fænomenet som skræmmende, men smukt og med et samlende potentiale. Vores egen frygt for døden, har vi lyst til at lære at håndtere anderledes, og derfor ønsker vi med en uges eksil på HAUT at undersøge og nuancere følelserne forbundet med emnet i samspil med publikum. Desuden er vores mål med eksilet at teste og evaluere nye metoder til dialog, som vi kan bringe videre i undervisning og lignende efterfølgende.

Eksilets forløb:

Gennem et kort prøveforløb med forudgående brainstorm og research, etablerer HØRT to dødslaboratorier, der har publikum i fokus. Publikumsbidragene undervejs i laboratoriet danner baggrund for den endelige fejring af døden i den endelige begravelse med tilhørende gravøl og dødsmiddag. Det er muligt at købe billet til alle dele af eksilet.

"Døden i øjnene"

I det første laboratorium (2 timer) ser vi "døden i øjnene", når publikum leverer data på baggrund af deres liv og deres forestillinger om døden til den løbende udstilling "den gennemsnitlige død". Udstillingen er baseret på en kort jeg-fortælling om vores gennemsnitlige forhold til døden. Historien researches frem gennem en blanding af facts og statistik om blandt andet danskernes levealder, vores forhold til døden – på godt og ondt.

Udstillingen består af papir, hvorpå fortællingen er trykt, og hvor der er plads til at deltagerne kan strege ud og tilføje, så de ændrer historien, indtil den afspejler dem og deres tanker om døden. Hvert bidrag hænges op som del af udstillingen løbende, og er en nuancering af hvordan vi relaterer os til døden, og udstillingen som er åben for alle og let-tilgængelig giver ikke blot deltagerne et refleksionsrum i forhold til deres egne tanker, men fungerer også som et sparrings- og spejlingsrum, hvor de kan lade sig inspirere af, undres over og opdage andres tilgang til døden – et aspekt vi har til fælles i livet.

"Døden i ørerne"

I det andet laboratorium (2 timer) etablerer HØRT en lytte- og samtalebiograf med 3 historier om døden. Biografen faciliteres af en vært, som selv bidrager med sin egen fortælling om døden. Vi arbejder på nuværende tidspunkt på at få fortællinger fra en graver og en læge, en alvorligt syg eller pårørende. Vores ønske er at give lytterne en bred introduktion til døden som begreb og fænomen, så de efterfølgende kan indgå i samtaler på det niveau eller plan de føler sig trygge med. HØRT har stor erfaring med at arbejde med svære tematikker og personlige fortællinger i

forhold til dette med blandt andet samarbejdet med Eliaskirkens Lyslevende-event om håbløshed og med Fryshuset om Udenforskab, samt fra Det Man Siger.

I løbet af biografen vil der mellem fortællingerne afspilles, være publikumsinteraktion gennem et simpelt samtaleværktøjer/metoder, som HØRT designer, og faciliterer. Dette er vi også erfarne i kva tidligere projekter og undervisning i dialog.

Lytte- og samtalebiografen fungerer som et refleksionsrum, som skal give deltagerne lyst til at snakke om døden. Derfor vil der som afslutning være en radiodokumentarist til stede som indsamler publikums kommentarer og egne historier. Denne del vil blive til et lydtapet til begravelsen som finder sted i forbindelse med den afsluttende begravelse og middag.

"Begravelse og dødsmiddag"

Som afslutning på vores eksil vil vi lade os inspirere af afrikansk og mellemamerikansk kultur, som har en tradition for at sørge eksplicit og fejrende i forbindelse med døden.

Publikum inviteres til en begravelse, hvor de klæder en lille påklædningsdukke på med en handling, vane, tanke, begivenhed, eller andet, som de har lyst til at begrave. Begravelsen styres af en vært, der guider deltagerne rundt i rummet og gennem begravelsen. Denne vært er den samme som ved middagen. Dukkerne dækkes enkeltvis med jord mens der afspilles det sammenklippede lydtapet fra publikums bidrag i forbindelse med lyttebiografen. Efter begravelsen er der gravøl, mens de sidste detaljer til middagsbordet gøres klar. Alle gæster sættes dernæst til bords, og værten byder velkommen til festen, hvor vi sammen fejrer døden og det/de døde.

Inspiration til den 3-retters menu samles ud fra publikums bidrag i udstillingen "Den gennemsnitlige død", hvor spørgsmålet "hvad er det perfekte sidste måltid?" indgår. Hver ret er koblet til en gæst i selskabet, da den repræsenterer dennes forhold eller erfaring med døden/en afdød. Dette forhold bringes i spil undervejs ved middagen – f.eks gennem musik eller taler. Værten agerer konferencier og indleder selv med en personlig fortælling om døden.